

[Wilhelm]

man her og laver stop for den ene del, men ikke ét ord om huslejerne, end ikke det, som stod i stopforliget i 1976. Der vil komme disse stigninger. Der vil komme disse rentesikringsaftrapninger. Der er masser af afdelinger af almennyttige boliger, der i de 6-7 måneder, det her skal vare, vil få aftrapning af deres rentesikringer og dermed stigninger, der ligger langt ud over lønrammerne. Og det er der altså ikke noget imod. Der vil komme resultater af den såkaldte – med en falsk varebetegnelse – omkostningsbestemte leje i form af huslejestigninger i den private udlejningsmasse. Det er der heller ikke noget imod. Og der vil komme de grasserende huslejeforhøjelser, som vi har set, som følge af, at man også har lov til at lægge udgifterne til brandsikringsordningerne på huslejerne, selv om man i forvejen har fået nogle enorme huslejestigninger, som der ikke er ydet noget for. Det er der altså heller ikke noget imod. Ikke desto mindre kommer regeringen med en erklæring, der siger, at det her også skulle sikre, at boligudgifterne ikke stiger hurtigere end lønningerne.

Jeg vil slutte med at citere konklusionen fra sidst vi havde den tilsvarende lovgivning til behandling – det står i Folketingstidende 1976-77, sp. 2656. Den lyder:

»På denne baggrund skal jeg endnu en gang gentage, at vi altså ikke medvirker ved lovforslagets gennemførelse. Regeringen udskyder blot problemerne. Et af resultaterne vil være, at folketingset om kort tid igen stilles over for en alvorlig økonomisk krise, og at regeringen dermed endnu en gang har påtaget sig et tungt ansvar for den udvikling, vi er inde i.«

Det var, skylder jeg nok at sige, hr. Christophersens konklusion, da vi havde behandlingen af det tilsvarende forslag for 2 år siden.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der deler regeringens synspunkt med hensyn til nødvendigheden af at holde omkostningerne nede. Betingelserne for, at vi kan sikre den nødvendige fremgang i eksport, produktion og beskæftigelse, er afgjort et stabilt prisniveau.

Nogle af ordførerne har ganske vist uanset velvilligheden udtrykt en vis skepsis, og da er

det vel rigtigt at sige, at 100 pct. kan man ikke garantere mod forskelsbehandling i en sådan lovgivning. Der har også af flere af ordførerne været henvist til manglende effekt af tidligere love, senest af den sidste ordfører. Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at loven december 1976-februar 1977 skabte en periode med fuldstændig stabile priser.

Efter disse mere generelle bemærkninger skal jeg kun knytte nogle få til de enkelte ordførere. Jeg skal ikke som hr. Askjær Jørgensen drage den lokale politiske debat i Givkredsens ind i denne sal, den kan vi føre et andet sted, men jeg håber i al fald, at hr. Askjær Jørgensen får tid til udvalgsarbejdet, selv om han skal til familiefestovre i vores valgkreds.

Hr. Kjelgaard og andre var inde på monopotilsynets arbejde, og jeg skal understrege, hvad der også står i bemærkningerne til lovforslaget, at der ansættes ikke flere i monopotilsynet som følge af dette lovforslags vedtagelse.

Over for hr. Melchior, der harcelerede lidt over, at ordet »loft« var forsvundet, når det gælder lønninger, vil jeg gerne understrege, at denne lovgivning standser ikke lønstigninger, men den hindrer, at de indregnes i priserne, hvis de ikke er overenskomstmæssige. Har vi imidlertid f. eks. rationaliseringsgevinster, der kan omsættes i lønstigninger, hindrer loven ikke dette.

Hr. Ole Olsen beskæftigede sig med overskriften. Jeg mener, det må være mere relevant at diskutere substansen, og det bliver der vel også lejlighed til både under udvalgsarbejdet og ved anden behandling.

Desuden blev der henvist til venstres forhold til de mindre erhvervsdrivende. Her vil jeg blot sige, at dette lovforslag er jo et led i et større kompleks, der skal sikre en omkostningsdæmpning og de deraf følgende positive konsekvenser for erhvervslivet. Dertil kommer, at der jo er bebudet en række lovforslag med erhvervsfremmende sigte.

De øvrige ordførere har kun strejft spørgsmål, som jeg mener hører hjemme under udvalgsarbejdet. Til hr. Alfred Hansen vil jeg dog sige, at når han spørger: hvad sker der den 1. marts 1979? har han faktisk selv givet svaret ved at citere, hvad der står i bemærkningerne. Det er vel næppe nødvendigt at læse det hele op igen, men afhængigt af udfaldet af overenskomstforhandlingerne